

РЕШЕНИЕ

№ 3929

гр. София, 15.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 16.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9868** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано по пълномощие от юрк. Щ. Р., срещу Решение № Ж-451/31.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на дружеството са дадени задължителни предписания в едномесечен срок да продължи процедурите за присъединяване и издаде становища с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, по искане на В. Г. К. за обекти: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XIII – 258, кв. 32, на [улица], [населено място], Е. 18259, [община], област Я., предвиден за изграждане по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, за който присъединяването е отказано със Становище № 4370401/14.02.2019 г.; Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XII – 258, кв. 32, на [улица], [населено място], Е. 182, [община], област Я., предвиден за изграждане по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, за който присъединяването е отказано със становище № 4370414/14.02.2019 г.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение. Поддържа се, че същото е издадено при допуснато съществено нарушение на процедурата и е в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗЕ, ЗЕВИ и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на

електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Поддържа се, че решението е немотивирано и необосновано. Не били изследвани фактите, като липсвал подробен анализ на състоянието на мрежата в процесния район, а само с едно изречение били игнорирани резултатите от направеното от страна на жалбоподателя проучване на състоянието на електрическите съоръжения в района, без Комисията да разполага с необходимата информация, за да опровергае тези резултати. Не били обсъдени възраженията и не били формирани мотиви за отхвърлянето им. Поддържа се, че задължението за присъединяване на производители на електрическа енергия към разпределителната мрежа не е безусловно. Изложено е становище, че може да бъде отказано присъединяване в случаи когато това би довело до необосновани разходи или пък би застрашило сигурността и качеството на снабдяване с електрическа енергия на клиентите. Режимът на работа на електроразпределителната мрежа се изчислявал при отчитане на множество фактори, като най – вече така, че да не води до застрашаване на сигурността и непрекъсваемостта на доставката на електрическа енергия до обектите на потребителите. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебните заседания дружеството – жалбоподател е представлявано от юрк. Р., който поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б., оспорва жалбата. Счита, че същата е неоснователна и недоказана. Излага допълнителни съображения в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Заинтересованата страна В. Г. К. не се представлява и не излага становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В. Г. К., в качеството си на собственик на фотоволтаична централа с мощност до 30 kW в УПИ XIII – 258, кв. 32, на [улица], [населено място], Е. 18259, [община], област Я., и на фотоволтаична централа с мощност до 30 kW в УПИ XII – 258, кв. 32, на [улица], [населено място], Е. 182, [община], област Я., е подал заявление за присъединяване на обектите до мрежата на [фирма].

След извършено проучване на заявените за изграждане обекти са били издадени становища № 4370401/14.02.2019 г. /л. 46 от делото/ и становище № 4370414/14.02.19 г. /л. 38 от делото/. В тях е посочено, че към момента на издаването им не е налице възможност за присъединяване на заявените от В. К. обекти към разпределителната мрежа. Посочено е, че съществуващият въздушен електропровод 20 kV „Б.“ от п/ст „Я.“, който охранва ТП „Г.-3“ в [населено място], [община], където се намират обектите, е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности и без съществена реконструкция на същия, присъединяването на нови Ф. би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението на присъединените към него клиенти.

Срещу така издадените становища В. К. е депозирал възражения с вх. № 28159/12.04.2019 г. /л. 36 от делото/ и № 28156/12.04.2019 г. /л. 44 от делото/ до Комисията за енергийно и водно регулиране.

С писмо изх. № Е -13-262-51 от 05.06.2019 г. /л. 60 от делото/ Комисията е изисквала от дружеството да представи жалбите, подадени до [фирма], становищата по тях и копия на документи по преписките, както и допълнителна уточняваща информация. С писмо изх. № 4056-3/14.06.2019 г. по описа на [фирма] и вх. № Е-13-262-51 по описа на КЕВР /17.06.2019 г. /л. 53 от делото/ е постъпило становище от дружеството по подадената жалба, както и допълнително поисканата информация. В становището е посочено, че основният мотив за отказ за присъединяването е невъзможността да се осигурят нормални условия и режими на работа на вече присъединените потребители, след присъединяване на новите обекти за производство на електроенергия, предвидени за изграждане от В. К.. В свое заключение дружеството посочило, че липсва възможност в момента, както и в следващите 5 години свободен капацитет за присъединяване на генераторна мощност.

В хода на производството пред Комисията е изготвен Доклад с вх. № Е-ДК-521/24.07.2019 г. /л. 27 от делото/ от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ във връзка с подадената от В. К. жалба. Същото е приключило с издаването на Решение № Ж-451/31.07.2019 г. на КЕВР /л.13 от делото/, с което на дружеството са дадени задължителни предписания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението [фирма] да продължи процедурите за присъединяване и издаде становища с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, по искане на В. Г. К. за обекти: - Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XIII – 258, кв. 32, на [улица], [населено място], Е. 18259, [община], област Я., предвиден за изграждане по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, за който присъединяването е отказано със Становище № 4370401/14.02.2019 г.; - Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW в УПИ XII – 258, кв. 32, на [улица], [населено място], Е. 182, [община], област Я., предвиден за изграждане по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, за който присъединяването е отказано със становище № 4370414/14.02.2019 г.; и 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1, [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Видно от приложеното на л. 18 от делото известие за доставяне, Решението е връчено на електроразпределителното дружество на 07.08.2019 г.

С Определение от 07.11.2019 г. съдът е допуснал изслушване на съдебно-техническа експертиза, като на поставените въпроси, вещото лице е посочило:

На въпрос № 1: „Нарушават ли се изискванията за качество на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (ВЕЛ) 20 kV, с диспечерско наименование „Б.“ и чрез ТП с диспечерско наименование „Г.-3“ в настоящия момент?“, вещото лице е посочило, че „без присъединяване на нова Ф. не се нарушават изискванията за качество на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (ВЕЛ) 20 kV, с диспечерско наименование „Б.“ и чрез ТП с диспечерско наименование „ТП Г.-3“ в настоящия момент“.

В отговор на въпрос № 2: „В случай, че бъдат изградени двете Ф., така както е предвидила КЕВР, ще се нарушат ли изискванията за качество на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (ВЕЛ) 20 kV, с

диспечерско наименование „Б.“ и чрез ТП с диспечерско наименование „Г.-3“?“, вещото лице е отговорило, утвърдително, като е посочено, че: „при проучване и извършване на обстойни анализи се установи, че новата/те генераторна/ни мощност/и предизвиква/т недопустими обратни въздействия върху мрежата, а именно - повишаване на напрежението над допустимите граници посочени в стандарт БДС EN 50160 „Характеристики на напрежението на електричеството, доставяно от разпределителните системи“, който е част от „Показатели за качество на електроснабдяването“, документ, издаден от КЕВР.

Вещото лице, на въпрос на Комисията: Да се посочи според техническата характеристика на въздушна електропроводна линия (ВЕЛ) 20 kV, с диспечерско наименование „Б.“, с изчерпан капацитет ли е за присъединяване на нови генераторни мощности към настоящия момент?“, е посочило, че: „ВЛ 20кV „Б.“ е с изчерпан капацитет от към присъединяване на нови генераторни мощности към настоящия момент, т.е. всяко присъединяване на нови обекти за производство на електрическа енергия към този електропровод ще предизвика недопустимо отклонение в качеството на доставяната през електроразпределителната мрежа електрическа енергия, което от своя страна ще е предпоставка за налагане на санкции и претърпяване на щети за некачествената енергия от страна на ЕР Юг“.

На въпрос „с присъединяването на двете Ф., на кои съществуващи клиенти/производители, ще се влоши качеството на доставяната им електрическа енергия присъединени вече към ТП с диспечерско наименование „Г.-3“ и ВЕЛ 20 kV?“ вещото лице посочва, че: „При присъединяването на новите Ф. ще повиши напрежението в мрежа ниско напрежение на ТП „Г.-3“ и съответно ще повлияе на всички битови клиенти. Към този трафопост няма присъединени други електроцентрали“.

На поставена задача „Да се посочи ако има нарушение на параметрите на качеството след присъединяване на двете Ф., кои точно параметри ще са нарушени и в каква посока (намаление или повишение на напрежението на доставяната им електрическа енергия на вече присъединени клиенти)“, вещото лице посочва, че: „Всяко присъединяване на нови обекти за производство на електрическа енергия към този електропровод ще предизвика недопустимо отклонение в качеството на доставяната през електроразпределителната мрежа електрическа енергия. При присъединяването на новите Ф. ще повиши напрежението в мрежа ниско напрежение на ТП „Г.-3“ и съответно ще повлияе на всички битови клиенти“.

На задача: „Да се посочи към датата на подаване заявленията за присъединяването на двете Ф., какви са товарите на ВЕЛ 20 kV?“, вещото лице посочва, че: „Измерената за 2019г. P_{max} (потребители) = 1,3 MW. Електрическите товари в електроразпределителната мрежа не са постоянна величина. Те се променят динамично и ежечасово. Оразмеряването и изчисляването на режимите на работа на електроразпределителната мрежа се извършва при двата възможни гранични режима на мрежата: нулева консумация и максимална (пълна) генерация; максимална (пълна) консумация и нулева генерация. Електроразпределителната мрежа следва да покрива и двата крайни режима без при това доставяната по нея електрическа енергия да излиза извън допустимите по стандарт стойности. При доставка на некачествена енергия, операторът на електроразпределителната мрежа търпи санкции както по договорите си за мрежови услуги с крайните клиенти и производители, така и по Закона за енергетиката и действащите нормативни документи“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал.4, т.8 от посочената разпоредба КЕВР извършва проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, както и разпоредбата на чл. 90, ал. 3 от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г., съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с единодушие - седем гласа „за“, от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката /л. 26 от делото/. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като е спазена процедурата по Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Основателни са обаче оплакванията в жалбата за необоснованост на оспорения акт.

В чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е регламентирано присъединяването към разпределителната мрежа на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. В чл.26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал.3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата).

Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило

цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор.

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл.91 от Наредбата в приложимата редакция, операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

В случая, както е посочил жалбоподателят, в оспореното решение КЕВР е цитирала множество разпоредби от различни актове, но от изложените от нея мотиви не става ясно защо конкретно административният орган е приел жалбата за основателна. Административният орган е направил извод, че [фирма] не е изпълнило задълженията си по чл.91, ал.1 от Наредба № 6, без да разглежда възможността и основанията за отказ за присъединяване. След като третира становището на електроразпределителното дружество като отказ за присъединяване, административният орган е следвало да разгледа относимите разпоредби и да обоснове защо счита, че същите са неприложими в конкретния случай. Това в случая не е сторено, като е посочено само, че „отказът на [фирма] за присъединяване на производител е неизпълнение на задължения, произтичащи от посочените членове от ЗЕ, ЗЕВИ и Наредба № 6. КЕВР е констатирала, че [фирма] не е спазило процедурата и не е изпълнило задълженията си по чл.143, ал.3 от Наредба № 3 във връзка с подаване на жалбата („не е изпратило становището си по жалбата, не е изпратило копие от документи ... не е приложило подаденото искане за проучване, не е приложило копие на платежен документ като доказателство за платена от жалбоподателя цена за проучване“), но не това е основанието да се приеме жалбата до Комисията за основателна, а още по-малко да се дадат задължителните указания.

Основателни са възраженията, че КЕВР не е обсъдило, нито е отхвърлило аргументирано тезата на електроразпределителното дружество. Административният орган приема, че издаденото от дружеството становище по същество представлява отказ за присъединяване, но не анализира хипотезите, при които е допустим отказ.

На първо място, чл.117, ал.4 от ЗЕ принципно допуска възможността операторът на електроразпределителната мрежа да откаже присъединяване, като поставя изискване отказът да бъде мотивиран. Възможност да бъде отказано присъединяване предвижда и чл.90, ал.1 от Наредба № 6. Наред с това, в чл. 3, ал.2 от Наредба № 6 също е регламентирана възможността за отказ от присъединяване, когато присъединявания обект не отговаря на техническите изисквания и застрашава надеждната работа на електроенергийната система , сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия...“.

Според приложената по делото Лицензия № Л-140-07-13.08.2004 г. /л. 122-138 от делото/, лицензиантът осигурява непрекъснато разпределение на

електрическа енергия по мрежата с определено качество и предоставя услуги на потребителите в съответствие с показателите за качество на електроснабдяването (т. 3.3.1). Освен това, лицензиантът е длъжен да спазва показателите за качество на електрическата енергия и първоначалните стойности на показателите за качество на услугите и да достигне целевите стойности на показателите за качество на услугите за сроковете и при условията, определени с решение на Комисията.

В двете писма - становища до В. К. дружеството-жалбоподател е посочило, че присъединяването на заявените Ф. би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението на присъединените вече клиенти, като след това тези мотиви са доразвити и в становището до КЕВР (л. 53) и в подкрепа на тях са представени доказателства.

КЕВР не е изпълнила задължението си по чл.35 от АПК да обсъди обясненията и възраженията на „Е. Юг“ и да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая. В оспореното решение отказът за присъединяване не е разгледан по същество, не са обсъдени доводите на мрежовия оператор и представените от него доказателства. В резултат на това самото решение се явява прието при неизяснена фактическа обстановка, доколкото КЕВР не е изяснила дали евентуалното присъединяване на двете Ф. действително би застрашило сигурността и качеството на снабдяване на клиентите с електрическа енергия – въпрос, който е релевантен за отказа за присъединяване, а оттам – и за основателността на подадената срещу него жалба. Изготвената в настоящото производство съдебно-техническа експертиза потвърждава констатациите и изводите от извършеното от електроразпределителното дружество проучване. Видно от заключението на вещото лице, което съдът намира за компетентно и обосновано, присъединяването на нови обекти за производство на електрическа енергия към електропровода ще предизвика недопустимо отклонение в качеството на доставяната през електроразпределителната мрежа електрическа енергия. При присъединяването на новите Ф. ще се повиши напрежението в мрежа ниско напрежение на ТП „Г.-3“и съответно ще повлияе на всички битови клиенти“.

Според съда, КЕВР е трябвало в хода на административното производство да изследва и да изясни въпроса дали евентуалното присъединяване на обектите ще застраши сигурността и качеството на електрическата мрежа и снабдяването на клиентите с електрическа енергия и дали вследствие на това електроразпределителното дружество няма да бъде поставено в неизпълнение на друг свои задължения, произтичащи от закона, подзаконовите нормативни актове и лицензията. Отговорът на този въпрос е определящ за преценката дали с оглед относимите материалноправни разпоредби действително е налице основание да бъде отказано присъединяването на процесните Ф. към разпределителната мрежа, респективно дали в крайна сметка подадената до КЕВР жалба е основателна и какви указания евентуално следва да бъдат дадени на [фирма].

Предвид изложеното, съдът приема, че Решение № Ж-451/31.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е издадено при неизяснена фактическа обстановка и е необосновано, поради което се явява

незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката – да бъде върната на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените указания за тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждането на сторените по делото разноски съобразно приложения списък, в размер на 750 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение № Ж – 451 / 31. 07. 2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 750 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: